

Milí učiteľia,

môj lyžiarsky príbeh sa začal presne tak, ako väčšiny detí narodených pod kopcami. Rodičia ma postavili na lyže na najbližšom briezku pri meste a čakali, či spadnem hneď alebo až o chvíľu. Keďže som spadla až o chvíľu, bolo jasné, že kariéra budúcej lyžiarky je daná vo hviezdach.

Na prvých pretekoch som bola, keď som mala 5 rokov a pretekala som do kritického obdobia puberty, ktorá u mňa prepukla v 17-tich. Od lyžovania som si vtedy dala pauzu jeden rok, ale keď som zistila, že bez tejto drogy dlhšie nevydržím, hľadala som cestičky, ako preklopiť záľubu a talent do zárobkovej činnosti.

Slovo dalo slovo a vietor ma zavial do asociácie SAPUL. Najprv som učila na Slovensku, ale to mi bolo po určitom čase málo. Chcela som viac. Viac odučených hodín a hlavne viac mesiacov strávených na snehu. A tak som si vytypovala ako najbližšiu destináciu Rakúsko. Ale pre učenie v Rakúsku som potrebovala určitý stupeň vzdelania v SAPUL a tiež dostatok skúseností. Preto som si počas každej sezóny urobila všetky potrebné kurzy (C, B, A, slalomový kurz, lavínový kurz) a myslela som si, že Rakúske Alpy čakajú už len na mňa.

Možno aj čakali, ale určite nie ako na preborníčku v lyžovaní. Takých tam majú ako húb po daždi. Určite Vám nemusím hovoriť, že v Alpách lyžuje absolútne každý! Ak aj nelyžuje, tak určite je výborný snowboardista ale bežec na lyžiach. No konkurencia neskutočná!

S pomocou podpory starších a skúsenejších členov SAPUL sa mi podarilo celkom úspešne uchytiť v lyžiarskej škole v doline Stubaital a na moje veľké šťastie som si našla aj prácu popri inštruktorovaní. Tým pádom som bola za vodou finančne, ale nie legálne.....

Určite si veľa z vás spomenie na časy, kedy boli pracovné povolenia ako podpultový tovar. Moja generácia mal tú smolu, že pracovné povolenia boli prísne kontrolované a čo i len malé zaváhanie malo na život zúčastneného dosť silný dopad. No a ja som bola presne ten prípad.

Jedného pekného dňa na konci zimnej sezóny si ma dala predvolať cudzinecká polícia do Innsbrucku. S úsmevom som vošla do miestnosti, ale odchádzala som so slzami. Dostala som do pasu jednu veľkú škaredú pečiatku, niekoľko formulárov a dozvedela som sa, že som vyhostená z krajiny! Moje lyžiarske plány, sny, vízie, všetko sa rozkotúľalo ako hrach na dlážke. Do troch dní som musela opustiť Rakúsko, na hranici odovzdať formuláre, ktoré potvrdzovali môj skutočný odchod z krajiny a „Leb woll Osterreich“!

Pre vysvetlenie: pracovné povolenie malo trvanie na dobu určitú a po jeho skončení som mala z krajiny odísť. Keď som sa na cudzineckej policii telefonicky informovala, či môžem v Rakúsku zostať aj po skončení pracovných víz ako turista, bolo mi odpovedané, že áno. Ale, to bola len neoficiálna odpoveď do telefónu, ktorá neslúži na nič. Takže jedna malá rada, pokiaľ veci nie sú na papieri, ako by neboli vôbec.

To, že som sa do toho istého strediska jedného dňa vrátila znova, to už je na ďalší príbeh..... Dôležité je, že sa mi to znovu podarilo a moja opatrnosť v cudzej krajine od toho momentu nepoznala hraníc. Teda, to som si aspoň myslela, až kým.....

Až kým som nezačala učiť v Taliansku. Konkrétne v stredisku Madonna di Campiglio, kde bolo v tom čase približne deväť lyžiarskych škôl. Inštruktorov na svahu ako maku, učenia chtivých turistov tak isto a o prácu núdza vôbec nebola. Vzdelanie SAPUL mi bolo uznané bez akýchkoľvek problémov, a preto som mohla v klude odučiť celú sezónu. Učili sme 6-8 hodín denne, čo bolo síce veľmi náročné ale o to krajšie. Talianske strediská sú známe snečným počasím a preto nám toľko

odučených hodín vôbec nevadilo. Ak snežilo, tak snežilo v noci a ráno sa človek zobudil do snehom zavalenej doliny. Niečo úžasné.

Prvá sezóna prešla ako rýchlik a už na jej konci som si chystala svoje pôsobenie v tej istej škole na ďalšiu zimu.

Na ďalšiu sezónu, v jeden krásny slnečný marcový deň to zas prišlo. Priamo na svahu, počas privátnej výučby som dostala telefonát od známeho, ktorý pracoval na zjazdovkách ako policajt (carabiniere). Upozornil ma, aby som okamžite ukončila hodinu a skryla sa za najbližší strom. No super! A kde mám zatiaľ odložiť mojich klientov? Či aj ich mám tiež poslať za strom? Pokiaľ prišiel kolega, ktorý mojich klientov odo mňa prevzal, už som mala za chrbtom dvoch dobre vyzerajúcich talianskych policajtov na lyžiach. (Ani vám nebudem hovoriť, že obidvoch som poznala z baru, kde sme chodievali....) Pekne mi vysvetlili, aby som nekládla odpor a išla s nimi na policajtnú stanicu, ktorá je priamo na svahu v stredu. Situácia dosť komická, keď som si uvedomila, že ma dvaja talianski policajti na lyžiach odvádzajú na policajtnú stanicu na svahu. Úsmev mi ale celkom zmrzol, keď mi bola zopakovaná veta, ktorú som počula pred pár rokmi v Rakúsku: Vyhostená z krajiny.

Na šťastie som Taliansko opustiť nemusela a následky môjho učenia v Taliansku neboli také tragické ako v Rakúsku. Nemusím vám vysvetľovať, že my ženy máme v Taliansku predsa len nejaké tie výhody a prívetivé slovo a milý úsmev vyriešia veľa vecí. Síce som si už v tú sezónu nezaučila, ale ako zážitok (momentálne dosť komický) to stálo za to!

Vysvetlenie, prečo som bola (skoro) vyhostená aj z Talianska: majiteľ školy ma v rámci šetrenia prihlásil na úrad len na určitý počet dní v sezóne. Ja som počet dní, počas ktorých som pracovala prekročila a v tom bol celý háčik. Tak si po mňa prišli.

Prečo vám to všetko píšem? Jednoduché dôvody. Chcela som vám povedať, že pri cieľavedomom prístupe a jasnom ciele sa dá lyžovaním vidieť svet a zažiť veľa nezabudnuteľných zážitkov. Ja som mala možnosť zažiť krásne momenty aj vďaka asociácii SAPUL a vďaka tomu, že mi bolo umožnené zúčastniť sa všetkých SAPUL-om organizovaných kurzov, ktoré mi boli následne uznané v Taliansku, Rakúsku a Nemecku. (keďže z Nemecka som vyhostená nebola, v tomto článku túto krajinu spomínam len okrajovo).

Trošku ma mrzí, že vy ostatní si už takéto vzrušenie vyhostenia z krajiny nezažijete, pretože od 01.05.2011 je plánované zamestnanie bez pracovného povolenia.

Chcela som vám všetkým povedať, aby ste sa teda nebáli investovať svoj čas a peniaze do lyžiarskeho alebo snowboardového vzdelania. Prinesie vám to krásne a hlavne nezabudnuteľné zážitky. Zážitky, ktoré vás obohatia na celý život.

Katka